

Arrest

nr. 124 637 van 23 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 24 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Guineese man van Peul-origine, geboren op 8 mei 1987 in Guinee, Conakry. Na het overlijden van uw vader en moeder in respectievelijk 2005 en 2004 leefde u samen met uw drie zussen en vijf broers in Conakry. U bent getrouwd met (H.B.), samen hebben jullie twee zoontjes. In Conakry werkte u als handelaar op de markt van Madina.

Sinds 2007 werd u actief binnen de Guineese oppositiepartij l'Union des Forces Democratiques de Guinee (UFDG). U liet zich opmerken door uw grote populariteit in de wijk en in 2008 kreeg u van de heer Diallo Alpha Oumar de verantwoordelijkheid om in uw wijk jongeren te sensibiliseren en te motiveren om samen met UFDG actie te voeren. Op 27 augustus 2012 had de oppositie een manifestatie gepland om te betogen tegen het feit dat de heer Louceny Camara, gelieerd aan de regeringspartij RPG, aan het hoofd stond van de verkiezingscommissie CENI. Op 26 augustus

hoorde u tijdens een vergadering van UFDG dat enkele belangrijke figuren binnen de partij, waaronder uw contactpersoon Diallo Alpha Oumar, waren gearresteerd. In de nacht van 26 op 27 augustus 2012 viel de gendarmerie van het tweede eskadron uw huis binnen in Hamdallaye, Conakry. U werd gearresteerd en overgebracht naar de gendarmerie van Hamdallaye. Bij uw aankomst in de gendarmerie werd u geslagen en geschopt. De volgende dag werd u bij de commandant van de gendarmerie gebracht. Deze deelde u mee dat de gendarmerie oorlogswapens in uw woning had gevonden en hij beschuldigde u er van deze wapens onder de jongeren te verdelen zodat ze de ordediensten konden aanvallen. Daarnaast werd u ook gevraagd of u wist waar Bah Oury, verdacht van een aanslag tegen de president, of zijn bodyguards waren. U verklaarde hen te kennen, maar niet te weten waar zij zich bevonden.

De volgende dag, op 28 augustus werd u overgebracht naar de Surété. Bij uw aankomst werd u opnieuw mishandeld. Tijdens uw verblijf in de gevangenis werd duidelijk dat u omwille van de beschuldigingen van wapenbezit ter dood zou worden veroordeeld.

Op 20 januari 2013 kon u door toedoen van uw oom ontsnappen. U werd 's nachts uit uw cel gehaald, een uniform gegeven en uit de gevangenis gesmokkeld. De gendarmen die u hielpen te ontsnappen maakten met uw oom de afspraak dat u het land zou verlaten. Eens uit de gevangenis bracht uw oom u onder op het adres van zijn vrouw in de wijk Kabele.

Op 2 februari 2013 zocht uw oom u op en vertelde hij u dat de gendarmen nog steeds naar u op zoek waren. Diezelfde avond reisde u samen met een smokkelaar, de heer (T.) van Malinké etnie, van Conakry naar Brussel. Op 4 februari 2013 vroeg u hier asiel aan.

U vreest om bij terugkeer naar Guinee vermoord te worden door de autoriteiten omwille van de beschuldigingen van wapenbezit en door de militairen die u hielpen ontsnappen. Bovendien uitte u de vrees om bij terugkeer naar Guinee mishandeld te worden omdat u het land hebt verlaten.

U legde een medisch attest van een Belgische geneesheer, op datum van 1 oktober 2013, neer tijdens uw gehoor op het CGVS.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, van de Vreemdelingenwet. De reden daarvoor is dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen als zou u omwille van uw UFDG sympathieën zijn vervolgd door de autoriteiten van Guinee. Bovendien wordt ook uw angst om omwille van uw verblijf in het buitenland mishandeld te worden bij terugkeer naar Guinee beoordeeld als ongegrond.

De geloofwaardigheid van uw asielaanvraag wordt in ernstige mate ondermijnd door uw tegenstrijdige, inconsistente en weinig waarschijnlijke verklaringen over uw arrestatie en detentie.

U verklaarde in de nacht van 26 op 27 augustus 2012 te zijn gearresteerd door de gendarmerie van Hamdallaye. De commandant van de gendarmerie vertelde u dat er tijdens een huiszoeking oorlogswapens gevonden waren bij u thuis en beschuldigde u er van om deze te verdelen onder UFDG sympathisanten met het doel de ordediensten aan te vallen (Gehoor CGVS, p. 9). U verklaarde dat de commandant u daarnaast ook vroeg wat u wist over de aanslag tegen de president van Guinee, ongeveer een maand voor uw arrestatie, op 19 juli 2012. Hij vroeg u meer specifiek naar de verblijfplaats van Bah Oury, vice-president van UFDG en verdacht van betrokkenheid bij deze aanslag, en zijn bodyguards (Gehoor CGVS, p.9). Wanneer u later in het gehoor bij het CGVS opnieuw werd gevraagd naar de datum van de aanslag tegen de president, verklaarde u opnieuw dat dit incident had plaatsgevonden op 19 juli 2012 (Gehoor CGVS, p.17). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de bewuste aanslag tegen Guinees president Alpha Condé niet op 19 juli 2012, maar een jaar eerder op 19 juli 2011 plaatsvond (Zie map landeninformatie: "Algemeen Ambtsbericht Guinee, september 2011). Gezien het feit dat u beweerde reeds sinds 2008 een belangrijke rol binnen UFDG op te nemen en ook in de gendarmerie over deze aanslag te zijn ondervraagd, trekt het feit dat u dit incident tot tweemaal toe in 2012 in plaats van in 2011 situeerde in ernstige mate de geloofwaardigheid van zowel uw politiek engagement als uw arrestatie in twijfel. Bovendien lijkt het feit dat men u in augustus 2012 zou ondervragen over de verblijfplaats van de heer Bah Oury des te onwaarschijnlijker gezien Bah Oury reeds een half jaar eerder, in februari 2012, uitgebreid interviews gaf aan internationale media zoals Le Monde vanuit Frankrijk, het land waarin hij asiel heeft gekregen (Zie map landeninformatie: Le Monde: "L'opposant Bah Oury dénonce les dérives autoritaires du président guinéen", 7 februari 2012).

Ook met betrekking tot uw ontsnapping zijn uw verklaringen weinig waarschijnlijk. U verklaarde dat uw oom uw ontsnapping regelde. Een gendarme haalde u in de nacht van 20 op 21 januari 2013 uit uw

cel, beval u een uniform aan te trekken en zo konden jullie probleemloos samen de gevangenis verlaten, waar uw oom u opwachttte. (Gehoor CGVS, p. 9-10, 21-22). Gevraagd of het voor de gendarme dan geen groot risico was om een ter dood veroordeelde te helpen ontsnappen verklaarde u dat dit wel degelijk het geval was, maar dat de bewuste gendarme dit goed geregeld had aangezien hij, zoals uw oom had gehoord, in tegenstelling tot uw bewakers in de Surêté, achteraf niet gearresteerd is (Gehoor CGVS, p. 22). U kan echter niet verklaren hoe uw oom op de hoogte zou kunnen zijn van deze arrestaties. Hiernaar gevraagd zei u enkel dat uw oom ook is opgepakt (Gehoor CGVS, p. 22). U verklaarde bovendien ook niet te weten hoe uw oom er in is geslaagd om u te laten ontsnappen. U vertelde enkel: "mijn oom heeft dat geregeld met iemand van daar, maar ik was zo blij om naar buiten te gaan. Ik heb hem wel gevraagd en hij zei enkel dat ik uit de gevangenis was en dat het belangrijkste was" (Gehoor CGVS, p. 21). Het is echter weinig waarschijnlijk dat, ondanks het feit dat u in Guinee ondergedoken zat bij uw tante, u uw oom nog ontmoette in Guinee op 2 februari 2013 en ook later in België nog herhaaldelijk contact met hem had, u niet weet hoe hij er in is geslaagd om u te helpen ontsnappen.

U bent er ook niet in geslaagd om aannemelijk te maken waarom de gendarmerie juist u zou viseren, zelfs in die mate dat u omwille van onterechte beschuldigingen ter dood zou worden veroordeeld.

U verklaarde zelf dat uw rol binnen UFDG er louter in bestond om de jongeren in uw buurt te informeren, sensibiliseren en motiveren om samen met het UFDG actie te voeren (Gehoor CGVS, p. 11). Het feit dat u in uw wijk jongeren informeerde over UFDG activiteiten verklaart echter niet waarom de gendarmerie uitgerend u zou viseren en onterecht beschuldigen van illegaal wapenbezit. Wanneer u werd gevraagd waarom u juist werd gearresteerd verklaarde u: "Ik was een belangrijk iemand. Ik was klein, maar ik was belangrijk, want ik ging van het ene huis naar het andere om mensen te motiveren, dus de commandant was op zoek naar mensen zoals ik" (Gehoor CGVS, p. 19). Deze verklaring bevestigt echter enkel uw laag politiek profiel en verklaart niet waarom men u valselijk zou beschuldigen van wapenbezit met de doodstraf tot gevolg. Indien u door de gendarmerie geviserd werd omdat u jongeren motiveerde om te betogen is het bovendien ook weinig waarschijnlijk dat u zou gearresteerd worden juist op de vooravond van een betoging wanneer, volgens uw verklaringen (Gehoor CGVS, p. 8) alle voorbereidingen voor de bewuste manifestatie reeds getroffen waren. Uit het voorgaande moet worden besloten dat u er niet bent in geslaagd om aannemelijk te maken waarom u juist werd geviserd door de Guinese autoriteiten.

Uw verklaringen als zou u omwille van verboden wapenbezit ter dood zijn veroordeeld, ontsnapt zijn uit de gevangenis en nu nog steeds gezocht worden door de autoriteiten van Guinee zijn bovendien flagrant strijdig met het feit dat u verklaarde Guinee te hebben verlaten met een paspoort waarin uw eigen foto en naam stonden (Verklaring DVZ, p. 8, Gehoor CGVS, p. 7). Wanneer u hierop werd gewezen verklaarde u dat de heer (T.) een ervaren smokkelaar was en tot de Malinké-etnie behoorde, waardoor hij kon regelen dat er voor u geen controle was (Gehoor CGVS, p. 23). Hieraan kan echter weinig geloof worden gehecht gezien uw latere verklaring dat men in Guinee juist heel streng is bij de controle in de luchthaven (Gehoor CGVS, p. 25). Het feit dat u ondanks de beweerde vervolging door de Guinese autoriteiten probleemloos kon uitreizen onder eigen naam ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw vervolgingsrelaas.

U bent er ook niet in geslaagd om uw politieke profiel van belangrijk UFDG lid -waaruit uw vervolging zou voortvloeien- aannemelijk te maken.

Uw verklaringen betreffende uw UFDG activisme zijn onderling inconsistent en weinig waarschijnlijk. Zo verklaarde u dat uw activiteiten binnen UFDG er uit bestonden om jongeren in uw wijk te informeren, sensibiliseren en dat u ook vergaderingen van UFDG bijwoonde (Gehoor CGVS, p. 11). Het lage politieke profiel dat uit uw verklaringen naar voor komt stemt echter niet overeen met uw beweringen als zou u herhaaldelijk naar het huis van de president van UFDG, Cellou Dalein Diallo, zijn gegaan (Gehoor CGVS, p.14). Zo verklaarde u dat u van plan was om op de ochtend van 27 augustus 2012, de dag van de manifestatie, naar het huis van Cellou Dalein te gaan om uw motor daar veilig te kunnen parkeren. U verklaarde bovendien dat u dag en nacht toegang had tot de residentie van Cellou Dalein Diallo, dat de bewakers u kenden en dat zij de opdracht hadden gekregen om u binnen te laten (Gehoor CGVS, p.14). Gezien uw laag politiek profiel is het feit dat u verklaarde dag en nacht toegang te hebben tot de residentie van Cellou Dalein Diallo, leider van de partij waarbinnen uw persoonlijke rol erg beperkt was, echter weinig waarschijnlijk.

De verklaringen over uw politieke overtuiging zijn bovendien weinig consistent. Zo verklaarde u dat u erg verdrietig was omdat heel veel van uw vrienden, medesympathisanten van UFDG, zijn doodgeschoten (Gehoor CGVS, p. 14). Wanneer u vervolgens werd gevraagd waarom u desondanks toch verder ging met uw politieke activiteiten, verklaarde u hierover dat u echt diep in de partij zat en dat stoppen met uw politieke activiteiten op een zekere manier opgeven zou betekenen en ook zou voelen alsof u uw gestorven vrienden zou achterlaten (Gehoor CGVS, p. 14). In het licht van deze schijnbaar

sterke en oprechte politieke overtuiging is het dan ook vreemd dat u in België op geen enkele manier uw activisme hebt verder gezet of contact hebt gezocht met UFDG België. Zelf verklaarde u hierover dat u nu andere dingen aan u hoofd hebt. "Toen ik daar was was ik met mijn gezin en was ik bezig met UFDG, maar hier voel ik me echt veilig, ik weet dat niemand me zal doodschieten" (Gehoor CGVS, p. 14). Dat u verklaart andere zorgen te hebben en zich in België veilig te voelen en daarom niet langer politiek actief te zijn strookt echter niet met de diepgewortelde persoonlijke en politieke overtuiging die u aanhaalde als reden voor uw activisme in Guinee.

Indien u wel degelijk een belangrijke rol binnen de partij UFDG speelde en persoonlijke contacten onderhield met topfiguren binnen deze organisatie is het ook erg onwaarschijnlijk dat tijdens uw verblijf in de gevangenis niemand van UFDG u kwam bezoeken. Zelf verklaarde u hierover dat leden van het UFDG wel geprobeerd hebben om u te bezoeken, maar dat dit omwille van uw speciale, strenge regime in de gevangenis niet mogelijk was (Gehoor CGVS, p. 19). Gezien het feit dat u verklaarde dat uw oom, tevens UFDG sympathisant (Gehoor CGVS, p. 5), u desondanks tot vijf maal toe bezocht tijdens uw opsluiting in de Surêté (Gehoor CGVS, p. 19) kan aan deze verklaring geen geloof worden gehecht.

Het feit dat u een sympathisant van UFDG bent wordt op zich niet in twijfel getrokken, maar om voorgaande redenen moet ik besluiten dat u er niet bent in geslaagd om een politiek profiel, van die aard dat het uw vervolging zou kunnen verklaren, aannemelijk te maken.

U verklaarde ook te vrezen om bij terugkeer naar Guinee mishandeld te worden aangezien ze volgens u heel streng zijn aan de controle op de luchthaven. Ze zouden er achter komen dat u in het buitenland dingen hebt verteld en daardoor zou u extra straf krijgen, ditmaal met elektriciteit (Gehoor CGVS, p. 25). **Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er geen melding wordt gemaakt van problemen bij terugkeer van uitgewezen asielzoekers naar Guinee.** Ook de directie van de UFDG partij heeft geen kennis van concrete gevallen van arrestaties of mishandelingen bij terugkeer (Zie map landeninformatie: Document de réponse Guinée. Rapatriement de Guinéens. Problèmes rencontrés à leur retour en Guinée, februari 2013).

U legde ten slotte geen enkel materieel bewijs neer om uw identiteit, UFDG lidmaatschap of vervolgingsverhaal te staven en u kan geen valabele verschoningsgrond aanbrengen voor het ontbreken hiervan. Wanneer u werd gevraagd naar uw partijlidkaart gaf u aan dat deze bij uw arrestatie werd in beslag genomen (Gehoor CGVS, p. 11). Wanneer u werd gevraagd waarom u nooit contact hebt opgenomen met UFDG in Guinee of de verantwoordelijken van UFDG in België om uw lidmaatschap van deze partij te attesteren verklaarde u dat uw oom de enige persoon is die u kan helpen om aan documenten te komen, maar dat hij, door de problemen die hij ondervond ten gevolge van uw situatie, te bang is om u te helpen (Gehoor CGVS, p. 15). Opnieuw gevraagd waarom uw oom, volgens u de enige persoon die u kan helpen met het verzamelen van documenten, weigerde om u te helpen verklaarde u dat hij, uit angst dat zijn telefoon zou worden afgeluisterd, niet meer wilde dat u hem belde (Gehoor CGVS, p. 23). Dit strookt echter niet met uw bewering dat u voor het laatst telefonisch contact had met uw oom in december 2013, ongeveer een maand voor uw gehoor op het CGVS in januari 2014 (Gehoor CGVS, p. 5). Gevraagd waar dit gesprek over ging vertelde u bovendien dat jullie uitgerekend over de politieke situatie in Guinee spraken (Gehoor CGVS, p. 24). Dit strookt allerminst met uw bewering dat uw oom niet wilde dat u telefonisch contact met hem op nam uit angst dat zijn telefoon zou worden afgeluisterd.

Wanneer u gevraagd werd waarom u niet rechtstreeks, bijvoorbeeld per brief, UFDG kon contacteren verklaarde u dit niet te vertrouwen en uw leven niet op het spel te willen zetten door uw problemen uit Guinee op papier te zetten (Gehoor CGVS, p. 15). Wanneer u werd gevraagd of niemand van uw drie zussen en vijf broers, waarvan de meerderheid woonachtig in Conakry, u kon helpen om aan documenten te komen zei u dat zij allemaal vertrokken zijn uit jullie huis, gevlucht voor de gendarmerie (Gehoor CGVS, p. 7). Zelfs indien de gendarmerie inderdaad regelmatig naar uw huis kwam om u te zoeken verklaart dit nog niet waarom niemand van uw familieleden u zou kunnen helpen bij het verzamelen van documenten. In het kader van uw asielprocedure mag redelijkerwijs van u verwacht worden dat u al het mogelijke doet om materiële bewijsstukken neer te leggen die uw identiteit of asielrelaas ondersteunen. Uit uw voornoemde verklaringen moet ik besluiten dat u geen valabele redenen kan aanvoeren voor het uitblijven hiervan.

Op basis van het inconsistente, onderling tegenstrijdige en weinig waarschijnlijke karakter van uw verklaringen hierover moet ik besluiten dat u er niet bent in geslaagd aannemelijk te maken dat u op 26 augustus 2012 zou zijn gearresteerd en tot 20 januari 2012 zou zijn opgesloten in de Surêté te Conakry. Op basis van uw verklaringen moet ook besloten worden dat u een laag politiek profiel had binnen de UFDG en het niet aannemelijk is dat u op basis van dit lage profiel door de autoriteiten van Guinee zou zijn geveiseerd. Daarnaast kon u ook geen plausibele verklaring aanbrengen voor het feit dat u ondanks uw veroordeling tot de doodstraf probleemloos Guinee kon verlaten onder een paspoort op

eigen naam. U legde, zonder valabele verschoningsgrond, in het kader van uw asielaanvraag ook geen enkel document neer dat uw identiteit of asielrelaas kan ondersteunen.

Het door u neergelegde medische attest van een Belgische geneesheer, op datum van 1 oktober 2013, maakt melding van geconstateerde littekens maar zegt op zich niets over de oorzaak van deze letsels. Het document maakt enkel melding dat u deze persoonlijk toeschrijft aan uw beweerde mishandeling.

Omwille van alle hierboven aangehaalde redenen moet worden geconcludeerd dat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn gemaakt en aldus geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet, werd onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn vanaf nu definitief.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4, 48/5, 57/7bis, 57/7ter en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.

Hij geeft een algemene uiteenzetting omtrent de inhoud en de interpretatie van voormelde bepalingen en beginsel en gaat vervolgens in op de concrete motieven ten grondslag van de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt zich omtrent het jaartal van de poging tot aanslag op de president te hebben vergist. Hij stelt slechts één keer het jaar 2012 te hebben vermeld en neemt in het verzoekschrift een passage op, afkomstig uit de nota's van zijn raadsman tijdens het gehoor. Verder benadrukt hij dat hij wel steeds de dag en de maand juist had. Wanneer hem werd gevraagd in welk jaar de aanslag plaatsvond, antwoordde hij dat dit in 2012 was. Gezien hij zich nooit vergiste over dag en maand en op de hoogte was van de aanslag, is deze vergissing vermoedelijk het gevolg van verstrooidheid. Verzoeker ontkent voorts te hebben gezegd dat hij werd ondervraagd over de lokalisatie van Bah Oury. Hij werd enkel ondervraagd over zijn twee bewakers.

Dat verzoeker niet op de hoogte leek over de wijze waarop zijn oom op de hoogte kwam van de arrestatie van de bewakers van de gevangenis, wijt hij aan het feit dat hij de vraag duidelijk niet goed begreep. Indien zijn antwoord niet relevant was, had de interviewer de vraag moeten herhalen. Verzoeker benadrukt dat hij sedert hij in België is bijna geen contact meer heeft met zijn oom. Deze

weigerde systematisch om hem te helpen om zelf niet meer in de problemen te komen. Voorts benadrukt hij dat op het ogenblik van zijn ontsnapping de precieze omstandigheden niet fundamenteel waren. Wel belangrijk, waren zijn persoonlijke situatie, de situatie van zijn gezin en het feit dat hij Guinee zou kunnen verlaten.

Omtrent de incoherentie tussen zijn lage politieke profiel en de mate waarin hij werd geïnterviewd, merkt verzoeker vooreerst op dat hij hiermee nooit werd geconfronteerd. Indien dit zou zijn gebeurd, had hij geantwoord dat hij werd opgepakt om de andere deelnemers aan de manifestatie af te schrikken en onder druk te zetten. Zelfs indien hij 's nachts werd gearresteerd, gaat verzoeker ervan uit dat de informatie zich spoedig zou verspreiden zodat zijn omgeving 's morgens op de hoogte zou zijn van zijn verdwijning. Verzoeker begrijpt niet waarom hem een laag profiel wordt toegedicht gezien hij duidelijk uitlegde dat hij als belangrijk werd beschouwd en dat hij een grote zichtbaarheid had.

Aangaande zijn uitreis met een paspoort op zijn naam, stelt verzoeker dat zijn verklaring over de strenge controles op de luchthaven betrekking had op een terugkeer en niet op een uitreis. Dit is een totaal verschillende context. Dat er strenge controles zijn voor personen die terugkeren, betekent niet dat dit ook zo is bij het verlaten van het land. Verzoeker citeert uit een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin op basis van het administratief dossier en de procedurestukken werd geoordeeld dat het aannemelijk was dat de betrokkene kon reizen zonder problemen. Verzoeker gaf aan dat het paspoort zijn naam en foto bevatte. Hij kon niet zeker zijn dat dit paspoort authentiek was en op een wettige manier werd uitgereikt. Het is niet ongeloofwaardig dat hij kon vluchten met de steun van een Malinké.

Verzoeker bevestigt dat hij Dalein persoonlijk kent, dat hij aan hem werd voorgesteld als zijnde goed en dat hij door Dalein werd uitgenodigd om ten allen tijde bij hem te komen. Verzoeker ontkent opnieuw dat hij slechts een beperkte rol zou hebben gehad.

Verzoeker geeft aan dat hij wel kennis maakte met de vertegenwoordigers van de UFDG in België. Zijn beslissing om niet meer actief te zijn in België legt hij uit doordat hij vreest dat zijn familie hierdoor problemen zou kennen. Verzoeker zei nooit dat hij geen angst kreeg door de dood en de arrestatie van enkele medesympathisanten van UFDG. De voorzitter gaf een speech om leden te mobiliseren en deze gaf hem de moed om zijn engagement voort te zetten.

Verzoeker betoogt inzake het motief dat het vreemd is dat de UFDG hem niet kwam bezoeken in de gevangenis dat het zijn oom enkel werd toegestaan om hem te bezoeken doordat deze hiervoor betaalde. Had hij dit niet gedaan, dan had hij verzoeker ook niet mogen zien.

Verzoeker benadrukt dat niet wordt betwist dat hij sympathisant van de UFDG is. Het is niet relevant of hij al dan niet een belangrijke positie had maar wel of hij als opposant werd beschouwd door de overheid. Verzoeker stelt dat dit zo is. Hij was actief in zijn wijk, ging naar vergaderingen en sensibiliseerde jongeren. Hij had goede contacten met verschillende voorname leden van de partij. Zo kende hij persoonlijke informatie over Dalein, zoals de lokalisatie van diens huizen.

Verzoeker had niet enkel problemen omdat hij lid was van de UFDG, doch tevens omwille van zijn etnie als Peuhl. Dit werd door verweerder niet in overweging genomen.

Tevens blijkt volgens verzoeker uit de informatie van verweerder zoals opgenomen in het administratief dossier dat er wel sprake is van problemen voor asielzoekers die terugkeren naar Guinee. Het is duidelijk dat verweerder geen zekerheid heeft over de gevolgen van een terugkeer vanuit Europa voor leden van de UFDG. Verzoeker stelt tevens ervan op de hoogte te zijn dat een kennis van hem, een zekere M.B., gevangen werd gezet na een terugkeer vanuit Zwitserland. Hij vreest dan ook te worden mishandeld en opgesloten bij een terugkeer naar Guinee.

Verzoeker stelt tijdens het gehoor duidelijk te hebben uitgelegd dat hij probeerde documenten te verzamelen doch dat dit niet mogelijk was. Zijn oom wilde hem niet meer helpen omdat deze in een kritieke situatie was. Zijn familie vreest voor eigen leven en durft hem niet te helpen. Verzoeker heeft al enkele maanden geen informatie meer van zijn oom.

Verzoeker toetst zijn situatie, verwijzend naar hoger gedane uiteenzetting, aan de criteria bepaald in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In ondergeschikte orde, stelt hij dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend op basis van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.1.2. Verzoeker legt per fax van 13 mei 2014 en ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota de volgende nieuwe elementen neer: een lidkaart van de UFDG, en attest van de UFDG in België van 6 mei 2014, een attest van de UFDG van 10 maart 2013, een convocatie van 2 maart 2013 en de omslag waarin een aantal van deze stukken werden toegezonden aan verzoeker. Verzoeker wenst hiermee zijn lidmaatschap van de UFDG te bewijzen (rechtsplegingsdossier, stukken 10 en 11).

2.2.1. De artikelen 57/7*bis* en 57/7*ter* van de vreemdelingenwet werden opgeheven. Aldus wordt de schending van deze artikelen niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft aan waarom verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

2.2.5. Verzoeker baseert onderhavige asielaanvraag en de in dit kader aangevoerde problemen en vrees voor vervolging op zijn politieke profiel en activiteiten voor de UFDG. Dient echter te worden vastgesteld dat hij over zijn beweerde politieke profiel en activiteiten frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde. In de vragenlijst verklaarde verzoeker slechts dat hij mensen ronselde om te gaan manifesteren op 27 augustus 2012, dat hij werd gearresteerd en dat hij werd beschuldigd van wapenbezit en het leveren van wapens aan de UFDG. Hij maakte er nergens melding van dat hij die mensen ronselde voor de UFDG. Evenmin vermeldde hij dat hij lid zou zijn geweest van of activiteiten zou hebben gevoerd voor de UFDG. Hij ontkende daarentegen uitdrukkelijk en eenduidig dat hij actief was in een organisatie, vereniging of partij (administratief dossier, stuk 18, vragenlijst, p.4). Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat hij reeds sedert 2007 actief zou zijn geweest voor de UFDG, dat hij lid was van de partij en dat hij een lidkaart had. Tevens beweerde hij dat het zijn taak was om mensen te informeren, sensibiliseren en motiveren en dat hij daarnaast meetings frequenteerde en naar de vergaderingen ging die elke zaterdag plaatsvonden (administratief dossier, stuk 3, p.4, 11). Dat verzoeker dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn beweerde politieke profiel en activiteiten, die aan de basis

zouden liggen van zijn problemen, maakt dat aan dit profiel en deze activiteiten geen geloof kan worden gehecht en ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Verzoeker beweerde voorts omwille van zijn rol als ronselaar van manifestanten te zijn gearresteerd naar aanleiding en in de aanloop van een manifestatie die op 27 augustus 2012 zou doorgaan. Hij bleek echter niet te weten of deze manifestatie die dag al dan niet is doorgegaan. Evenmin wist hij of er op dat moment naast hem nog andere personen werden opgepakt. Hij gaf aan dat hij niet weet wat er is gebeurd, noch wie er is opgepakt (*ibid.*, p.16). Redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker zich over het voormelde, essentiële element in zijn relaas nader zou hebben geïnformeerd. Dat hij naliet dit te doen, getuigt voor een kennelijk gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn verklaarde vrees voor vervolging alsook aan zijn voorgehouden politiek profiel.

Uit het gehoorverslag van het CGVS blijkt voorts dat verzoeker de aanslag waarover hij na zijn arrestatie zou zijn ondervraagd in tegenstelling met wat hij voorhoudt wel degelijk tot tweemaal toe verkeerdelijk in 2012 situeerde in plaats van in 2011 (*ibid.*, p.9, 16-17). Verzoeker tracht aan de hand van de nota's van zijn raadsman aan te tonen dat hij de eerste maal dit jaartal niet zou hebben vermeld. Nog daargelaten dat hij deze nota's niet bijbrengt, dient te worden opgemerkt dat deze niet kunnen volstaan om aan te tonen dat hetgeen is neergeschreven in het gehoorverslag niet overeenstemt met zijn gezegden. De passage in het gehoorverslag van het CGVS bevat tevens een uitgebreidere en gedetailleerdere weergave van zijn gezegden dan de nota's van zijn advocaat, zodat aangenomen moet worden dat de weergave in het gehoorverslag van het CGVS de correcte is. Gezien het een belangrijke gebeurtenis is voor zijn relaas en verzoeker deze tot tweemaal toe in het verkeerde jaar situeerde, kan de bewering dat het een loutere verstrooidheid of vergissing zou betreffen niet worden aangenomen.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat het geenszins geloofwaardig is dat men verzoeker zou ondervragen over Bah Oury, zes maanden nadat deze persoon vanuit Frankrijk, het land waar deze asiel kreeg, uitgebreid interviews gaf aan internationale media. Verzoeker beweert in het verzoekschrift dat hij nooit zou hebben gezegd dat hij werd ondervraagd over Bah Oury en dat hij enkel over diens bodyguards werd ondervraagd. Dat hij op heden laat uitschijnen dat de autoriteiten enkel de bodyguards van Bah Oury zochten kan aan de voormelde vaststelling echter geen afbreuk doen. Hij verklaarde bij het CGVS duidelijk dat het de autoriteiten om Bah Oury te doen was. Hij gaf over deze persoon aan: *"Dus ze waren op zoek naar hem"*, verklaarde dat zijn buurjongens de bodyguards van voormeld persoon waren en vervolgde: *"misschien denken ze daarom dat ik weet waar Bah Oury is"*. Voorts verklaarde hij, gevraagd of hij wist dat de autoriteiten naar Bah Oury op zoek waren: *"Dat wist ik wel, de dag na de aanslag, iedereen wist dat ze op zoek waren naar Bah Oury"* (*ibid.*, p.16-17).

Uit verzoekers gezegden, zoals terecht weergegeven in de bestreden beslissing, blijkt daarenboven dat hij er in het geheel niet van op de hoogte bleek op welke wijze zijn oom erin zou zijn geslaagd om hem te helpen ontsnappen. Dat de precieze omstandigheden op het ogenblik van zijn ontsnapping niet fundamenteel waren kan zijn onwetendheid ter zake niet verklaren. Verzoeker gaf aan dat hij in Guinee ondergedoken zat bij zijn tante, dat hij er zijn oom nog ontmoette en dat hij ook in België nog herhaaldelijk met zijn oom contact had. Redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij zich bij één van deze gelegenheden zou hebben geïnformeerd over zijn ontsnapping. Verzoeker heeft overigens eveneens nagelaten zich te informeren over de arrestatie van zijn oom, en dit ondanks dat deze zou zijn opgepakt omdat de overheid naar hem op zoek zou zijn. Hij bleek niet te kunnen aangeven wanneer zijn oom zou zijn gearresteerd. Redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij zich terdege zou hebben geïnformeerd omtrent de arrestatie van zijn oom wanneer deze na zijn vrijlating contact met hem opnam (*ibid.*, p.24). Dat hij naliet dit te doen, getuigt van desinteresse voor zijn problemen en ondergraaft de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vrees.

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt op manifeste wijze verder ondergraven door zijn verklaringen omtrent de manier waarop hij zijn land van herkomst verliet. Hoewel hij beweerde dat hij een ontsnapte gevangene was die ter dood veroordeeld zou worden en stelde dat de politie hem sinds zijn ontsnapping iedere dag komt zoeken (*ibid.*, p.23), verliet hij het land met een paspoort op zijn eigen naam en met zijn eigen foto. Deze manier van uitreizen kan niet worden gerijmd met de beweerde vrees jegens en vervolging door de Guineese overheid. Verweerder dient te worden bijgetreden waar deze repliceert dat het, gelet op de controles die op luchthavens worden uitgevoerd, niet geloofwaardig is dat verzoeker het risico zou nemen om met een paspoort op eigen naam het land te verlaten. Evenmin is het aannemelijk dat hij daarbij zonder enig probleem zijn land kon uitreizen. Verzoekers verwijzing naar een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarin op basis van het

voorliggende dossier en de stukken in dat dossier werd geoordeeld dat de reisweg van de betrokkene geloofwaardig was, is niet dienstig. De precedentenwerking wordt immers niet aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

Dit alles klemt nog des te meer daar verzoeker in de loop van zijn asielprocedure voor het CGVS niet het minste begin van bewijs bijbracht ter staving van zijn voorgehouden identiteit, UFDG-lidmaatschap en vervolgingsverhaal en voor het ontbreken van de nodige bewijzen geen afdoende verklaring bood. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat en waarom uit zijn gezegden blijkt dat hij, hoewel van hem redelijkerwijze mocht worden verwacht dat hij al het mogelijke zou doen om bewijsstukken bij te brengen ter ondersteuning van zijn identiteit en zijn relaas, geen valabele redenen had voor het uitblijven van het neerleggen van zulke stukken. Verzoeker komt inzake de pertinente en terechte motivering ter zake niet verder dan de loutere herhaling van zijn verklaring dat zijn oom hem niet wilde helpen en de bewering dat zijn familie hem niet durft te helpen bij het verzamelen van documenten. Ondanks dat van hem ter zake ernstige en aanhoudende pogingen mogen worden verwacht, toont hij echter niet aan voorafgaand aan het gehoor bij het CGVS of aan de bestreden beslissing ook maar enige poging te hebben ondernomen om de nodige bewijsstukken te bekomen. Dat hij hiertoe niet in staat zou zijn geweest, bijvoorbeeld door contact op te nemen met de UFDG in zijn thuisland of in België of met familieleden, vrienden of kennissen in Guinee, is geenszins geloofwaardig.

In zoverre verzoeker op heden alsnog een aantal stukken bijbrengt om zijn relaas aannemelijk te maken (rechtsplegingsdossier, stukken 10 en 11), dient vooreerst te worden herhaald dat hij, zoals reeds hoger werd aangegeven, geenszins aannemelijk maakt dat of waarom hij niet eerder in staat was om deze documenten voor te leggen.

De neergelegde lidkaart en attesten van de UFDG kunnen bovendien geenszins volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers politieke engagement en van zijn asielrelaas te herstellen. Getuigschriften en lidkaarten van een politieke beweging kunnen weliswaar een bijkomend bewijs zijn van de aangehaalde feiten doch dergelijke getuigschriften en lidkaarten kunnen op zich niet volstaan om het gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Zij hebben noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde. *In casu* kan, gelet op verzoekers frappant tegenstrijdige verklaringen inzake zijn politieke profiel en activiteiten, aan de neergelegde lidkaart en attesten geen bewijswaarde worden gehecht. Daarenboven vertonen deze documenten een onderling tegenstrijdige inhoud. Volgens de lidkaart van de UFDG zou verzoeker reeds sedert 2007 lid zijn van deze organisatie terwijl hij volgens het attest van de UFDG van 10 maart 2013 slechts op 10 maart 2008 lid zou zijn geworden. Dit alles klemt nog des te meer daar verzoeker, hoewel hij verklaarde in Guinee over een lidkaart te hebben beschikt en hoewel dit tevens wordt aangegeven in het attest van de UFDG van 10 maart 2013, tot op heden zijn lidkaart van in Guinee niet bijbrengt doch een lidkaart neerlegt die door de UFDG in België werd uitgereikt op 11 april 2014.

De neergelegde convocatie kan evenmin de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas herstellen. Het is vooreerst in het geheel niet plausibel dat de Guineese autoriteiten, nadat hij werd gearresteerd, mishandeld en gedetineerd, nadat hij ontsnapte en ondanks dat de politie hem dagelijks vergeefs zocht, dergelijke convocatie aan hem zouden richten. De kans dat hij zich in deze omstandigheden op eenvoudig verzoek vrijwillig zou aanbieden bij de Guineese overheid is namelijk *nihil*. Hoe dan ook blijkt uit de convocatie geenszins om welke reden verzoeker wordt verzocht om zich aan te bieden bij de Guineese autoriteiten en kan hieruit niet worden afgeleid dat enig geloof zou dienen te worden gehecht aan zijn politieke engagement en zijn asielrelaas.

Het neergelegde medische attest (administratief dossier, stuk 14: documenten) kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaald, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende politieke profiel en activiteiten, noch aan zijn beweerde asielrelaas.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij ingevolge zijn asielaanvraag in en terugkeer vanuit Europa bij een terugkeer naar Guinee problemen riskeert, dient te worden vastgesteld dat hij – te meer daar hij noch zijn politieke profiel en activiteiten, noch zijn problemen aannemelijk maakt – in dit betoog niet kan worden gevolgd. Verzoeker citeert selectief één passage uit de informatie die in het administratief dossier is opgenomen. Verweerder repliceert met recht dat deze passage betrekking heeft op (gekende) leden van de NFD en dat de informatie in dit kader correct en in zijn geheel moet worden gelezen. Uit

deze informatie blijkt duidelijk dat verzoeker door zijn loutere asielaanvraag in en terugkeer vanuit België in Guinee geen problemen riskeert (administratief dossier, stuk 15: landeninformatie).

Waar verzoeker nog laat uitschijnen dat hij op basis van zijn etnie zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat hij geen begin van informatie bijbrengt ter ondersteuning van deze bewering. Uit de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier kan dit evenmin worden afgeleid (administratief dossier, stuk 15: landeninformatie). Bovendien haalde verzoeker zelf deze vrees nooit eerder tijdens zijn asielprocedure aan, ook niet wanneer hem aan het einde van het gehoor bij het CGVS de kans werd geboden om bijkomende opmerkingen te formuleren. Het was verzoekers advocaat die nadien op louter hypothetische wijze stelde dat verzoeker op grond van "*misschien ook etnische motieven*" vervolging zou riskeren (administratief dossier, stuk 3, p.25). Noch verzoeker, noch zijn advocaat haalde echter ook maar één concrete gebeurtenis of concreet element aan waaruit dit zou kunnen worden afgeleid. Bovendien verklaarde verzoeker in de vragenlijst van het CGVS uitdrukkelijk dat hij, benevens de reeds hoger ongeloofwaardig bevonden feiten ten grondslag van zijn asielrelaas, nooit andere problemen kende met zijn autoriteiten, met zijn medeburgers of van algemene aard (administratief dossier, stuk 18, vragenlijst, p.4). Dat hij ingevolge zijn etnie zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land, kan derhalve geenszins worden aangenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker onderneemt verder niet de minste poging om de bestreden motivering omtrent de algemene veiligheidssituatie in zijn land van herkomst te weerleggen. Deze vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen. Derhalve dient te worden besloten dat de situatie in Guinee niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS